

Sygn. akt II K – 1084/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **18 maja 2015 roku**

Sąd Rejonowy w Ostrołęce Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Waldemar Ustaszewski**

Protokolant st. sekr. sąd. Justyna Garnecka

przy udziale prokuratora -----

oskarżycielki posiłkowej A. W.

po rozpoznaniu w dniu 18.05.2015r.

sprawy **J. B.**

syna F. i A. z d. S.

urodz. (...) w G.

oskarżonego o to, że: w dniu 18 listopada 2014 r. w O. na ul. (...) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym art. 26 ust. 1 (...) w ten sposób, iż kierując samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności oraz nie udzielił pierwszeństwa pieszej znajdującej się na przejściu dla pieszych czym doprowadził do potrącenia pieszej A. W. w wyniku czego doznała ona obrażeń ciała w postaci złamania szyjki kości ramiennej prawej oraz otarć naskórka na czole po stronie lewej co spowodowało naruszenie czynności narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni

to jest o czyn z art. 177 §1 kk

orzeka:

1. na podstawie art. 66§ 1 i 2 kk w zw. z art. 67 §1 kk postępowanie karne wobec **J. B.** warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;
2. na podstawie art. 67 §3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej A. W. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych w terminie jednego miesiąca od uprawomocnienia wyroku;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej A. W. kwotę 1230 (jeden tysiąc dwieście trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 302,15 (trzysta dwa złote 15/100) złotych w tym 100 (sto) złotych opłaty.

II K 1084/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 listopada 2014 r. około godziny 5.30 A. W. zamieszkała w O. wyszła z mieszkania i udała się do pracy. Na ulicy (...), w pobliżu skrzyżowania z ul. (...) postanowiła przejść na drugą stronę jezdni w kierunku ul. (...). Przed wejściem na jezdnię rozejrzała się w obu kierunkach. Widziała jadący z prawej strony z kierunku ul. (...) samochód osobowy. Oceniała, że może bezpiecznie wejść na jezdnię. Po przejściu dwóch pasów jezdni, znajdując się na pasie ruchu w kierunku ul. (...) nadjechał samochód osobowy marki m. (...) o nr rej. (...), którym kierował J. B.. Kierujący pojazdem nie zauważył znajdującej się na przejściu pieszej i przednią prawą stroną samochodu uderzył w prawy bok pieszej. Piesza wpadła na maskę pojazdu i osunęła się na jezdnię. Wezwana natychmiast karetka pogotowia zabrała pieszą do szpitala. W wyniku wypadku A. W. doznała złamania szyjki kości ramiennej prawej oraz otarć naskórka na czole co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. B. (k.63, 34), zeznania świadków A. W. (k.63), W. R. (k.63-64), protokół oględzin miejsca (k.3-5), protokół oględzin pojazdu (k.6-7), opinię sądowo-lekarską (k.26).

Oskarżony J. B. przyznał się do dokonania zarzuczonego mu czynu. Nie potrafił wyjaśnić jak doszło do wypadku. Nie widział pieszej, w pewnym momencie poczuł uderzenie i zatrzymał samochód. Wówczas zobaczył, że potracił pieszą.

Wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne bo złożona przez niego relacja znajduje potwierdzenie w innych dowodach.

Pokrzywdzona A. W. uważa, że zachowała ostrożność przy przekraczaniu jezdni. Zanim weszła na przejście rozejrzała się. Z lewej strony nic nie jechało, z prawej strony jechał samochód ale był daleko. Przechodziła przez jezdnię i została jej dwa kroki gdy została uderzona.

Naoczny świadek W. R. obserwując jezdnię widział idącą pieszą i nadjeżdżający samochód. Kierowca samochodu nie reagował i uderzył pieszą prawą stroną. Samochód szybko nie jechał. Świadek ocenił, że piesza wchodząc na przejście miała na głowie kaptur i nie zauważył czy rozglądała się zbliżając do środka jezdni. W jego ocenie ten kaptur zamortyzował uderzenie.

Zeznania świadków nie budzą najmniejszych wątpliwości. Są przekonujące bo nie zachodzą pomiędzy nimi żadne sprzeczności.

W opinii biegłego sądowego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci złamania szyjki kości ramiennej prawej i otarć naskórka na czole po stronie lewej. Obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni (k.26).

Protokoły oględzin miejsca wypadku i pojazdu potwierdzają, że do wypadku doszło blisko prawej krawędzi jezdni a samochód uderzył pieszą prawym przodem. Stwierdzić należy, że rzeczywiście dwa kroki, sekunda dzieliły pieszą od bezpiecznego opuszczenia przejścia.

Zebrane dowody nie pozostawiają wątpliwości co do okoliczności czynu i winy oskarżonego. Oskarżony z nieznanymi także jemu powodów nie zauważył pieszej, która przekraczała jezdnię o znacznej szerokości a więc znajdowała się dosyć długo na jezdni. Przy prawidłowej obserwacji jezdni miał wystraszająco długo czasu na bezpieczne wyhamowanie pojazdu. Postronny świadek przyznał, że samochód nie jechał szybko, zatem nie brawura ale nieuwaga oskarżonego doprowadziły do wypadku. Sąd uznał, że zachodzą przesłanki z art.66§ 1 i 2 kk do warunkowego umorzenia postępowania. Takie wnioski wystosował prokurator a pokrzywdzona nie sprzeciwiła się co do zasady. Oskarżony jechał wolno, jest wieloletnim, doświadczonym kierowcą, nie jechał niebezpiecznie czy brawurowo. Brak koncentracji po jego stronie i nienależyta obserwacja drogi doprowadziły do wypadku. Należy uznać to za zdarzenie przypadkowe i incydentalne. Właściwości i warunki osobiste oskarżonego, wcześniej niekaranego przekonują, że warunkowe umorzenie jest właściwym środkiem oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego. Można przypuszczać, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego. Okres 1 roku próby jest zasadny.

Na podstawie art.67§3 kk sąd orzekł obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonej kwoty 3000 zł w terminie miesiąca od uprawomocnienia wyroku. W orzecznictwie i doktrynie nie budzi większych rozbieżności możliwość nałożenia obowiązku naprawienia szkody na sprawcę wypadku komunikacyjnego w sytuacji gdy w zakresie odpowiedzialności za szkody sprawcę chroni polisa OC. Co do zasady nałożenie obowiązku jest możliwe. Obowiązek naprawienia szkody jako środek probacyjny ma funkcję mieszaną kompensacyjno-penalną. Zakład ubezpieczeń przejmuje roszczenie odszkodowawcze ale nie zwalnia oskarżonego z ponoszenia konsekwencji penalnych popełnionego czynu. Pokrzywdzona doznała złamania szyjki kości ramiennej. Do chwili obecnej podlega leczeniu i rehabilitacji. Ma ograniczone możliwości ruchowe a co za tym idzie normalnego funkcjonowania. Wymaga pomocy nieraz w zwykłych czynnościach. Dlatego pozostawiając poza rozważaniami wysokość odszkodowania jakie winien przyznać i wypłacić ubezpieczyciel z tytułu OC, sąd uznał za celowe orzeczenie obowiązku częściowego naprawienia szkody. Kwota 3000 zł jest kwotą właściwą jako częściowe naprawienie szkody, które winno obciążać oskarżonego. Taki środek probacyjny jest w pełni słuszny i sprawiedliwy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.627 kpk.